

13.10.2026/13, 14

Suwałki, dnia 12 października 2026 roku

**PROKURATURA OKRĘGOWA
W SUWAŁKACH**

ul. Pułaskiego 26
16-400 Suwałki
tel./fax 87 562 86 88, cent. 87 562 86 00
e-mail:
biuro.podawcze.posuw@prokuratura.gov.pl
3005-4.Ip.29.2026

**TYLKO POCZTA
ELEKTRONICZNA**

DECYZJA

w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

Aneta Górnicka - Piskorska – Prokurator Okręgowy w Suwałkach,

po zapoznaniu się z wnioskiem Stanisława Bartnik z dnia 18.09.2026 r. oraz pismem z dnia 07.10.2026 r. o udostępnienie informacji publicznej w zakresie przynależności prokuratorów i asesorów do Stowarzyszenia Prokuratorów „Lex Super Omnia” oraz zanonimizowanych kopii oświadczeń złożonych w trybie art. 103a ustawy z dnia 28.01.2026r. Prawo o prokuraturze przez prokuratorów i asesorów, którzy potwierdzili członkostwo w Stowarzyszeniu Prokuratorów „Lex Super Omnia”,

- na podstawie art. 104 § 1 i 2 kpa, art. 107 § 1, 2 i 3 kpa oraz art. 1 § 2, art. 4 ust 1 pkt. 1 i art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej,

p o s t a n o w i ł

odmówić Stanisławowi Bartnik udostępnienia informacji publicznej w postaci:

1. listy prokuratorów i asesorów, którzy zadeklarowali przynależność do Stowarzyszenia Prokuratorów „Lex Super Omnia”;
2. udostępnienia zanonimizowanych kopii oświadczeń złożonych w trybie art. 103a ustawy z dnia 28.01.2026r. Prawo o prokuraturze przez prokuratorów i asesorów, którzy potwierdzili członkostwo w Stowarzyszeniu Prokuratorów „Lex Super Omnia”;
3. liczba prokuratorów i asesorów przynależnych do Stowarzyszenia Prokuratorów „Lex Super Omnia” w porównaniu do ogólnej liczby prokuratorów i asesorów w okręgu suwalskim

UZASADNIENIE

Do Prokuratury Okręgowej w Suwałkach w dniu 18.09.2024 r. wpłynął wniosek Stanisława Bartnik o udostępnienie informacji publicznej w w/w zakresie. Pismem z dnia 02.10.2026 r. Zastępca Prokuratora Okręgowego poinformował wnioskodawcę, iż w związku z treścią wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 05.06.2023r. w sprawie C-204/21 brak jest zgodnych z prawem unijnym podstaw prawnych do gromadzenia informacji o przynależności prokuratorów do zrzeszeń lub stowarzyszeń. W związku z tym nie można uznać informacji, w tym przedmiocie za informację publiczną, tj. wytworzoną przez szeroko rozmieniane władze publiczne. Jednocześnie poinformował, że aktualnie liczba obsadzonych etatów prokuratorskich w okręgu suwalskim wynosi 46 (w kontekście pytania nr 3 *in fine*).

Wnioskodawca pismem z dnia 04.10.2026 r. (data wpływu 07.10.2026 r.) przedstawił szeroko swoje stanowisko, w tym argumenty przejawiające za uznaniem wnioskowanych informacji za informację publiczną i ewentualnie wydanie decyzji administracyjnej, która zapewniałaby potencjalną możliwość kontroli sądowo-administracyjnej.

Jednak nawet przyjmując, że wnioskowane informacje są informacją publiczną w/w wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej jako „u.d.i.p.”), każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej.

Informacją publiczną zgodnie z art. 1 ust. 1 w/w ustawy jest każda informacja o sprawach publicznych. Należy w tym miejscu wskazać, że w ślad za Naczelnym Sądem Administracyjnym należy uznać, że zgodnie z art. 1 ust. 1 w/w ustawy i art. 61 Konstytucji RP, informację publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie tych kompetencji (*Wyrok NSA z 30.10.2002 r., II SA 1956/02, CBOSA*).

Sprawą publiczną natomiast, zgodnie z przyjętą doktryną jest każde działanie władzy publicznej w zakresie zadań stawianych państwu dotyczących lub służących ogółowi albo mających na celu zadysponowanie majątkiem publicznym (*A. Piskorz-Ryń, J. Wyporska-Frankiewicz [w:] Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, red. M. Sakowska-Baryła, Warszawa 2023, art. 1, LEX*).

Prawo dostępu do informacji publicznej zawarte w art. 61 Konstytucji również odnosi się do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej. Odniesienie przez prawodawcę konstytucyjnego pojęcia "działalności" użytego w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP do działalności takich podmiotów, jak organy władzy publicznej, osoby pełniące funkcje publiczne, organy samorządu gospodarczego i zawodowego oraz inne osoby oraz jednostki organizacyjne w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują

mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa, uzasadnia wniosek, że prawo do informacji, o jakiej mowa w tym przepisie, obejmuje informację o takiej aktywności podmiotów wskazanych w Konstytucji RP, która ukierunkowana jest na wypełnianie określonych zadań publicznych i realizowanie określonych interesów i celów publicznych. (Wyrok NSA z 15.06.2021 r., III OSK 3061/21, LEX nr 3312720).

W piśmiennictwie trafnie zwraca się uwagę, że ustawa o dostępie do informacji publicznej daje prawo do uzyskania informacji o sprawach publicznych, **nie przyznaje jednak uprawnień do otrzymania każdej informacji będącej w posiadaniu adresata wniosku.** (Wyrok NSA z 15.06.2021 r., III OSK 3061/21, LEX nr 3312720, I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, Warszawa 2023, LEX). Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902) „prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.”

Przesądzenie, iż dana osoba pełni funkcję publiczną w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p. nie oznacza jednak jeszcze, że żądana informacja może zostać udostępniona wnioskodawcy z wyłączeniem ochrony prywatności tej osoby. Należy bowiem podkreślić, że stosownie do art. 5 ust. 2 u.d.i.p., dla ograniczenia prawa do prywatności konieczne jest także, aby żądana informacja o osobie pełniącej funkcję publiczną miała związek z pełnieniem tej funkcji publicznej. Innymi słowy, musi istnieć adekwatny związek między informacją odnoszącą się do danej osoby a funkcjonowaniem tej osoby w sferze publicznej (Wyrok NSA z 21.06.2018 r., I OSK 169/18, LEX nr 2523767).

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że prawo do żądania informacji publicznej nie może godzić w prawo do prywatności osób fizycznych. I mimo, iż zakres ten jest nieco szerszy w przypadku osób pełniących funkcje publiczne, nie oznacza, iż każda informacja o tych osobach jest publiczna. Taka interpretacja prowadziłaby w konsekwencji do wniosku, iż osoby pełniące funkcje publiczne są zupełnie pozbawione prawa do prywatności, co nie dość, iż jest wnioskiem absurdalnym, stoi również w sprzeczności z art. 47 Konstytucji, który stanowi, że „Każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym”. Przedstawiony przepis rozacza ochronę prywatności na wskazane sfery życia, jednakże ta ostatnia, tj. życie osobiste, ma charakter najszerszy. „Życie prywatne to ta sfera życia człowieka, która nie jest objęta jego

działalnością publiczną” (M. Florczak-Wątor, komentarz do art. 47 [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, red. P. Tuleja, LEX 2019).

W myśl art. 115 § 19 k.k. osobą pełniącą funkcję publiczną jest funkcjonariusz publiczny, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba, której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową.

Pojęcie "osoby pełniącej funkcję publiczną" ma na gruncie u.d.i.p. autonomiczne i szersze znaczenie niż w art. 115 § 13 i 19 k.k. Użyte w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. pojęcie "osoby pełniącej funkcję publiczną" obejmuje bowiem każdą osobę, która ma wpływ na kształtowanie spraw publicznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p., tj. na sferę publiczną. Taka wykładnia odpowiada intencjom twórców u.d.i.p. oraz najpełniej urzeczywistnia dyrektywę konstytucyjną wynikającą z art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. (Wyrok NSA z 15.06.2016 r., I OSK 3217/14, LEX nr 2082609).

Na mocy ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 190) wprowadzono do ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390, zm. z 2025r. poz. 304) art. 103a, nakładając na prokuratorów obowiązek złożenia oświadczeń w przedmiocie członkostwa w zrzeszeniu, funkcji pełnionej w organie fundacji nieprowadzącej działalności gospodarczej, członkostwa w partii politycznej przed powołaniem na stanowisko prokuratora, a także w okresie sprawowania urzędu przed dniem 29 grudnia 1989 roku.

Zgodnie z treścią art. 103a ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze:

§ 1. Prokurator jest obowiązany do złożenia pisemnego oświadczenia o:

1) członkostwie w zrzeszeniu, w tym w stowarzyszeniu - ze wskazaniem nazwy i siedziby zrzeszenia, pełnionych funkcji oraz okresu członkostwa;

2) funkcji pełnionej w organie fundacji nieprowadzącej działalności gospodarczej - ze wskazaniem nazwy i siedziby fundacji oraz okresu pełnienia funkcji;

3) członkostwie w partii politycznej przed powołaniem na stanowisko prokuratora, a także w okresie sprawowania urzędu przed dniem 29 grudnia 1989 r. - ze wskazaniem nazwy partii, pełnionych funkcji oraz okresu członkostwa.

§ 2. Oświadczenia, o których mowa w § 1, prokuratorzy składają odpowiednio właściwemu prokuratorowi regionalnemu, prokuratorowi okręgowemu, naczelnikowi oddziałowej komisji lub naczelnikowi oddziałowego biura lustracyjnego.

§ 3. Prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokuratorzy Głównej Komisji, prokuratorzy Biura Lustracyjnego, prokuratorzy regionalni, prokuratorzy Wydziałów Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej, prokuratorzy okręgowi oraz naczelnicy oddziałowych komisji i naczelnicy oddziałowych biur lustracyjnych oświadczenia, o których mowa w § 1, składają Prokuratorowi Krajowemu, a Zastępcy Prokuratora Generalnego - Prokuratorowi Generalnemu.

§ 4. Oświadczenia, o których mowa w § 1, składa się w terminie 30 dni od dnia objęcia urzędu prokuratora, a także w terminie 30 dni od powstania lub ustania okoliczności, o których mowa w § 1.

§ 5. Informacje zawarte w oświadczeniach, o których mowa w § 1, są jawne i podlegają udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, nie później niż 30 dni od dnia złożenia oświadczenia uprawnionemu podmiotowi.

Tożsamy obowiązek został nałożony na sędziów (art. 88a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz odsyłających do tych przepisów: art. 8 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych, art. 70 ustawy Prawo o ustroju sądów wojskowych i art. 45 § 3 ustawy o Sądzie Najwyższym).

Regulacje dotyczące obowiązku złożenia oświadczeń, terminów, jawności oświadczeń i ich udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej są tożsame dla prokuratorów jak i sędziów.

Ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw weszła w życie w dniu 14 lutego 2020 r. (za wyjątkiem przepisów art. 4 pkt 6 i 7, które weszły w życie w dniu 7 lipca 2020 r.).

Komisja Europejska uznawszy, że obowiązujące przepisy krajowe naruszają prawo Unii, w dniu 1 kwietnia 2021 r. wniosła do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargę przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w składzie Wielkiej Izby w dniu 5 czerwca 2023 r. wydał wyrok w sprawie skargi wniesionej w dniu 1 kwietnia 2021 r. - Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (Sprawa C-204/21). Z jego treści wynika, że cała ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw została zakwestionowana, a przepisy obligujące sędziów do ujawniania na piśmie ich członkostwa w stowarzyszeniach, fundacjach, czy partiach politycznych i udostępnianie tych informacji w

formie elektronicznej naruszają prawa podstawowe sędziów do ochrony danych osobistych i do poszanowania życia prywatnego, chronione w prawie Unii Europejskiej.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że: „przyjmując i utrzymując w mocy art. 88a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, art. 45 § 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 8 grudnia 2017 r. w brzmieniu nadanym wspomnianą wcześniej ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. i art. 8 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych z dnia 25 lipca 2002 r., w brzmieniu nadanym tą samą ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r., Rzeczpospolita Polska uchybiła prawu do poszanowania życia prywatnego i prawu do ochrony danych osobowych zagwarantowanym w art. 7 i art. 8 ust. 1 karty praw podstawowych oraz w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i e), art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)(Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 4.03.2021, str. 35, zwanego dalej jako: RODO).

W omawianym wyroku Trybunał Sprawiedliwości wskazał, że ani fakt, iż informacje będące przedmiotem zakwestionowanych przepisów krajowych dotyczą sędziów, ani okoliczność, że informacje te mogą ewentualnie mieć pewne związki z pełnieniem przez nich urzędu, nie mogą jako takie wyłączyć ww. przepisów krajowych z zakresu stosowania RODO. Zakwestionowane przepisy krajowe przewidują, że operacje zbierania i udostępniania odnośnych informacji w postaci elektronicznej są wykonywane wprawdzie co do zasady przez prezesów sądów powszechnych albo sądów administracyjnych oraz w szczególnych wypadkach, przez KRS lub Ministra Sprawiedliwości, to jednak takie operacje nie są związane z wykonywaniem przez te organy zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, w związku z czym art. 2 ust. 2 lit. a) RODO nie ma zastosowania do tych operacji. Z jednej strony informacje, które zostały objęte obowiązkiem złożenia oświadczenia i udostępnienia w postaci elektronicznej dotyczą zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych i w związku z tym wchodzą w zakres pojęcia danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 RODO, a z drugiej strony przepisy krajowe polegające, jak w niniejszej sprawie, na nałożeniu obowiązku złożenia oświadczenia i udostępnienia odnośnych informacji w postaci elektronicznej wymagają wykonania operacji zbierania, utrwalania i rozpowszechniania tych informacji, czyli zestawu operacji stanowiących przetwarzanie danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO.

Trybunał Sprawiedliwości stwierdził również, że informacje udzielone

w oświadczeniu w celu udostępnienia ich w postaci elektronicznej są trojakiemu rodzaju. Informacje te dotyczą bowiem, po pierwsze, członkostwa danego sędziego w zrzeszeniu, ze wskazaniem nazwy i siedziby zrzeszenia, pełnionych funkcji oraz okresu członkostwa, po drugie, funkcji pełnionej przez sędziego w organie fundacji nieprowadzącej działalności gospodarczej, ze wskazaniem nazwy i siedziby fundacji oraz okresu pełnienia funkcji, i po trzecie, członkostwa zainteresowanego w partii politycznej przed powołaniem na stanowisko sędziego, a także w okresie sprawowania przez niego urzędu przed dniem 29 grudnia 1989 roku, ze wskazaniem nazwy partii politycznej, pełnionych funkcji oraz okresu członkostwa. W ocenie Trybunału Sprawiedliwości zbieranie i udostępnianie w postaci elektronicznej informacji dotyczących członkostwa sędziego w partii politycznej i funkcji pełnionych w tej partii, stanowi przetwarzanie, które może ujawnić poglądy polityczne zainteresowanego w rozumieniu art. 9 ust. 1 RODO, a także, z uwagi na bardzo szeroki i nieprecyzyjny charakter sformułowań, których użył polski ustawodawca, zbieranie i udostępnianie w postaci elektronicznej takich informacji może, w zależności od konkretnego charakteru danych zrzeszeń i fundacji, ujawniać przekonania religijne lub światopoglądowe zainteresowanych w rozumieniu art. 9 ust. 1 RODO. Z uwagi na to, że ww. dane osobowe zawierają informacje o zidentyfikowanych osobach fizycznych, dostęp ogółu społeczeństwa do wspomnianych danych narusza zagwarantowane w art. 7 Karty praw podstawowych UE prawo podstawowe zainteresowanych do poszanowania ich życia prywatnego, przy czym w tym kontekście nie ma znaczenia okoliczność, że dane te mogą mieć związek z ich działalnością zawodową. Jednocześnie publiczne udostępnienie takich danych stanowi przetwarzanie danych osobowych objęte zakresem art. 8 Karty praw podstawowych UE. Tak więc udostępnienie ww. danych osobowych osobom trzecim stanowi ingerencję w prawa podstawowe ustanowione w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych UE, niezależnie od tego, w jaki sposób przekazane informacje zostaną później wykorzystane.

Jednocześnie Trybunał Sprawiedliwości wskazał, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zagwarantowane w art. 7 i 8 karty prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych nie stanowią prerogatyw o charakterze absolutnym, lecz należy je postrzegać w kontekście ich funkcji społecznej i wyważyć względem innych praw podstawowych. Można więc wprowadzić ograniczenia, pod warunkiem, że zgodnie z art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych są one przewidziane ustawą i szanują istotę praw podstawowych oraz zasadę proporcjonalności. Proporcjonalność środków, z których wynika ingerencja w prawa zagwarantowane w art. 7 i 8 karty praw podstawowych, wymaga spełnienia nie tylko wymogów zdatności i konieczności, ale także wymogu odnoszącego się do proporcjonalnego charakteru tych środków w stosunku do zamierzonego celu.

W kwestii nałożonego na sędziów obowiązku złożenia oświadczeń z tytułu członkostwa w zrzeszeniu, funkcji pełnionej w organie fundacji nieprowadzącej działalności gospodarczej, członkostwa w partii politycznej przed powołaniem na stanowisko sędziego, a także w okresie sprawowania urzędu przed dniem 29 grudnia 1989 r., rezultat wyważenia między ingerencją wynikającą z udostępnienia odnośnych danych osobowych w postaci elektronicznej, a deklarowanym celem interesu ogólnego nie jest wyrównany. W tym przypadku ingerencja w prawa podstawowe zagwarantowane w art. 7 i art. 8 ust. 1 karty praw podstawowych, nie może być usprawiedliwiona ewentualnymi korzyściami, jakie mogłyby być jej efektem w zakresie zapobiegania konfliktom interesów w przypadku sędziów i zwiększenia zaufania do ich bezstronności. Każdy sędzia ma bowiem obowiązek, wyłączyć się od orzekania w każdej sprawie, w której okoliczność, taka jak jego obecne lub byłe członkostwo w zrzeszeniu lub pełniona obecnie lub w przeszłości funkcja w takim zrzeszeniu lub w fundacji nieprowadzącej działalności gospodarczej, mogłaby w uzasadniony sposób budzić wątpliwości co do jego bezstronności.

Rozwiązania prawne dotyczące obowiązku nałożonego zakwestionowanymi przepisami na sędziów są takie same w stosunku do prokuratorów. Zatem treść wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21 daje podstawy do stwierdzenia, że regulacja art. 103a ustawy Prawo o prokuraturze narusza unijne i krajowe regulacje gwarantujące prawo do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych prokuratorów.

To zaś w pełni uprawnia do uznania ich za sprzeczne z prawem unijnym i do pominięcia ich stosowania w zakresie, w jakim zobowiązują one kierownika jednostki organizacyjnej prokuratury do udostępniania objętych nimi oświadczeń w Biuletynie Informacji Publicznej.

W niniejszej sprawie istotne znaczenie ma również stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych przedstawione w piśmie procesowym z dnia 22 maja 2024 r., wniesionym do Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie o sygn. akt III OSK 5037/21 ze skargi Rzecznika Praw Obywatelskich. W przywołanym piśmie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych powołując się na treść wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21 i potwierdzając słuszność stanowiska Rzecznika Praw Obywatelskich wyrażonego w skardze kasacyjnej z dnia 10 maja 2021 r. wniesionej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 lutego 2021 r. (sygn. akt II SA/Wa 1264/20), podkreśla konieczność ochrony prywatności sędziów i prokuratorów, w szczególności w zakresie konieczności ujawnienia informacji o przynależności do zrzeszeń, które pozwoliłyby na zidentyfikowanie przekonań światopoglądowych lub religijnych danego sędziego lub prokuratora. Zatem zasadne jest ograniczenie przetwarzania danych osobowych

zawartych w oświadczeniach jedynie do ich przechowywania, do czasu podjęcia ostatecznych rozstrzygnięć w tej sprawie.

Z uwagi na powyższe Prokurator Krajowy wydał zarządzenie nr 148/25 z dnia 15 października 2025 r. o usunięciu Biuletynu Informacji Publicznej Prokuratury Krajowej oświadczeń Zastępców Prokuratora Generalnego oraz prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokuratorów Biura Lustracyjnego, prokuratorów regionalnych, prokuratorów Wydziałów Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej, prokuratorów okręgowych oraz naczelników oddziałowych komisji i naczelników oddziałowych biur lustracyjnych, złożonych w trybie art. 103a ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, zamieszczenia w ich miejsce w BIP przedmiotowego zarządzenia oraz ograniczenia przetwarzania danych osobowych zawartych w w/w oświadczeniach, jedynie do ich przechowywania.

Poza prokuratorami wskazanymi w art. 103a § 3 (którzy składają oświadczenia Prokuratorowi Krajowemu lub Prokuratorowi Generalnemu), pozostali prokuratorzy, zgodnie z treścią art. 103a § 2 ustawy – Prawo o prokuraturze oświadczenia wskazane w § 1 składają odpowiednio właściwemu prokuratorowi regionalnemu, prokuratorowi okręgowemu, naczelnikowi oddziałowej komisji lub naczelnikowi oddziałowego biura lustracyjnego. Zgodnie z treścią art. 174 § 1 ustawy – Prawo o prokuraturze obowiązek ten został nałożony również na asesorów prokuratury. Analiza przepisów wskazuje, że uprawnienie do wydania zarządzenia o usunięciu oświadczeń wydanych w trybie art. 103a ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze należy do kierowników jednostek odpowiedzialnych za prowadzenie Biuletynu Informacji Publicznej.

Prokurator Okręgowy w Suwałkach zarządzeniem z dnia 22.10.2025 r. nr 86.2025 zdecydował o usunięciu z Biuletynu Informacji Publicznej Prokuratury Okręgowej w Suwałkach oświadczeń prokuratorów Prokuratury Okręgowej w Suwałkach oraz prokuratorów i asesorów Prokurator Rejonowych okręgu Suwalskiego oraz o ograniczeniu przetwarzania danych osobowych zawartych w tych oświadczeniach do ich przechowywania, do czasu podjęcia ostatecznych rozstrzygnięć w tej sprawie.

Końcowo należy wskazać, że zgodnie z art. 88a ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych sędziowie składają tożsame w treści oświadczenie prezesowi właściwego sądu apelacyjnego, a prezesi sądów apelacyjnych – Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 30 dni od dnia objęcia urzędu sędziego, a także w terminie 30 dni od powstania lub ustania okoliczności, takich jak nabycie członkostwa w stowarzyszeniu czy funkcji w organie fundacji. Informacje zawarte w oświadczeniach sędziów są jawne i podlegają udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej, a obowiązek składania oświadczeń został nałożony również na asesorów

i referendarzy. W okresie od dnia 12 lipca 2024 r. do dnia 2 września 2025 roku wszyscy Prezesi Sądów Apelacyjnych wydali zarządzenia w sprawie usunięcia z Biuletynu Informacji Publicznej bądź zawieszenia udostępniania oświadczeń sędziów, asesorów i referendarzy sądowych poszczególnych apelacji złożonych w trybie art. 88a ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że informacje o jakie wnosił Stanisław Bartnik (poza liczbą etatów prokuratorskich) chronione są przez przepisy wskazane w w/w wyroku TSUE, a ich przetwarzanie jest ograniczone do przechowywania. Z tych względów należało odmówić ich udostępnienia.

PROKURATOR OKRĘGOWY

Aneta Górnicka-Piskorska

Pouczenie:

Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy (art. 127 § 1 i 2 kpa)

Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję (art. 129 § 1 kpa) Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie, (art. 129 § 2 kpa)

Zarządzenie:

Stosownie do art. 109 § 1 kpa odpis decyzji doręczyć:

- wnioskodawcy Stanisławowi Bartnik

WP/es

PROKURATOR OKRĘGOWY

Aneta Górnicka-Piskorska